

V osnovni šoli Borisa Zihlerja

Program vsem znan

S sestanka predsednikov kraj. konferenc SZDL

Dosedanji zbori občanov in delovnih ljudi nekaterih krajevnih skupnosti kažejo, da ponekod še nismo uspeli tako zainteresirati občane, da bi se bolj množično udeleževali zborov. Čeprav smo večkrat poudarjali, da je treba te zборе približati ljudem in jih zato pripraviti tako, da ne bomo nanje vabili po več tisoč občanov in da naj bodo ti zbori po volilnih enotah, po uličnih odborih SZDL ali še bolje po hišnih svetih in zborih stanovalcev, pa marsikje temu še ni tako.

To je bila osnovna ugotovitev sestanka predsednikov krajevnih konferenc SZDL in predsednikov operativnih štabov za samoprispevek II v bežigradskih krajevnih skupnostih, ki ga je sklicala občinska konferenca SZDL pretekli četrtek.

Prav zavoljo tega so pozdravili namero krajevnih konferenc SZDL Posavje, da bo razpravo o predlogu samoprispevka II pripravila v hišnih svetih, v večjih stolnicah in na zborih stanovalcev. Sicer pa je bil omenjeni sestanek predvsem namenjen temu, da vidimo, kako je socialistična zveza skupaj z drugimi družbenopolitičnimi in družbenimi organizacijami ter društvi pripravljala občane na zbere občanov in delovnih ljudi v krajevnih skupnostih, na katerih te dni poteka razprava o programu novega samoprispevka in katerih akcij se bomo v krajevnih skupnostih lotili z na-

menom, da dejansko vsakega občana podrobno seznanimo z novim samoprispevkom.

Predsedniki krajevnih konferenc SZDL so na omenjenem sestanku povedali, da so se vseh akcij lotevali skupno, se pravi v SZDL so se zbrali predstavniki vseh družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev in se dogovorili za skupne akcije. Po vseh krajevnih skupnostih so se sestali politični in operativni štabi in pripravili konkretne akcijske programe. Poleg tega pa so šli v nekaterih krajevnih skupnostih še dlje. Na Posav-

ju so na primer mladinci v vsako stanovanje dostavili letake, na katerih se je krajevna konferenca SZDL zahvalila krajanom za doslej prispevana sredstva iz prvega samoprispevka in jih seznanila tudi s programom novega, drugega samoprispevka. Pred zaključnim zborom občanov in delovnih ljudi bodo pripravili več transparentov in lepakov, ki bodo kra-

jane tudi na ulicah opozarjali, pred kako pomembnimi odločitvami smo. Enako pot bodo ubrali tudi na Črnučah, kjer bodo pred zborom občanov sestanki vseh organizacij, na katerih se bodo dogovorili za enoten nastop in vabljenje krajanov na zbor. Vključili bodo tudi mladince, ki bodo v trgovini, v šoli in v vrtcu razdeljevali letake o novem samoprispevku. Podobno bo tudi v drugih krajevnih skupnostih, kjer bodo poleg dodatnega seznanjanja občanov posvetili veliko pozornosti tudi volilnim seznamom, s tem, da bodo v večini primerov mladinci od hiše do hiše preverili volilne spiske.

Predsedniki krajevnih konferenc SZDL in operativnih štabov za samoprispevek II v krajevnih skupnostih so tudi poudarili, da bodo pred referendumom posebej angažirali otroke v šolah in vrtcih, ki bodo svoje starše na pristen način seznanili z uspehi dosedanjega samoprispevka in s programom novega.

Iz vsega tega bi lahko povzeli, da se v krajevnih skupnostih zavedajo politične teže novega samoprispevka in da bodo, vsaj po zagotovilih predsednikov krajevnih konferenc SZDL, opravili temeljito politično delo, katerega sad mora biti visoka udeležba na glasovanju in kar je najbolj pomembno, čim večji možni odstotek glasov »ZA«.

V. G.

SAMOPRISPEVEK DRUGAČE

SAJ SMO LJUDJE

Referendum za samoprispevek je, lahko zapišemo, pred durmi. Da ali ne, za ali proti. Odgovor bo znan 21. novembra, morda ga bomo lahko napovedali že prej.

Leto 1976 ni bilo lahko, ne vemo, kaj nas še čaka. Vendar, bila so tudi težja leta, pa so za nami. Bežigradjani smo se letos dobro odrezali pri vpisu posojila za ceste, brez oklevanja smo dokazali solidarnost s kraji, ki sta jih prizadela huda potresa. Zakaj zdaj pomisleki o uspehu referenduma, zakaj zdaj ponekod tudi črnogledost? Spet gre za denar, bo kdo rekel, spet bomo morali seči v žep. To ne drži. Gre za več. Ne bom zapisal za našo solidarnost, ker bi lahko kdo dejal, da že izrabljamo to besedo, da jo privlačimo na dan vedno, ko je treba prispevati denar.

Gre za našo notranjost, gre za vsakega, ki bo ta dan stopil na volišče ali pa tja, kljub temu, da je za to upravičen, ne bo prišel. Referendum je oblika tajnega izrekanja, nihče ne bo vedel, katero besedo je kdo obkrožil, nihče ne bo nikogar obsojal. Zato se mora odločiti vsak sam. Vsek v sebi — tu gre predvsem za osebo in šele potem za politično ali kakršnokoli drugo odgovornost.

Gre za denar. Dobro. Vendar bo prav gotovo le malo, lahko rečemo skoraj nič tistih, ki bodo res občutili, da so ta denar prispevali. Zato pa bo uspeh samoprispevka veliko pomenil za našo družbo, za pot, ki smo jo ubrali v svojem razvoju, za pot, ki nas vodi v še lepšo prihodnost. Pomenil bo, da se zavzemamo za skupno stvar, za uresničevanje ustave, ki nam v najbolj demokratični družbi na svetu ponuja prav vse možnosti, da sami odločamo o rezultatih svojega dela, da sami ustvarjamo svet, v katerem živimo.

Vemo, kaj je tovarš Tito rekel o naši mladini. Da je zlata. Vemo, kaj mladina pomeni za vsako družbo, vemo, kakšna revolucionarna sila je to. Zato moramo mladim omogočiti pot v ustvarjalno življenje. Moramo jim dati vrtnice, jih vzgajati v šolah — saj le z učenjem, le z znanjem, bodo naši otroci lahko kaj dosegli. Mnogi, ki bodo odšli na volišča, so preživeli trdo otroštvo. Borili so se. Stiskali zobe. Zato, da bi njihovi otroci živeli bolje. Priporili so nam svobodo, zgradili domovino in zakaj bi zdaj — korak pred ciljem

— omagali. Zakaj bi zaradi nenadne sebičnosti, nezaupanja ali pomislekov odklonili našim najmlajšim lepo mladost?

Ne bomo zgradili le vrtnice in šol, tudi domove za ostarele občane bomo postavili. To ni le dolžnost, to je samo poskus oddolžitve vsem tistim, ki so se znali marsičemu odreči, ki so znali — in še znajo — vedno žrtvovati sebe, svoje delo in denar. Ne bomo jih pustili same, niso nam odveč. Njihove izkušnje, njihove pripovedi in nasveti bodo vsem vedno dobrodošli. V domovih jim bomo jesen življenja naredili lepšo.

Zdravstveni dom je prav tako v programu, med 49 objekti, ki jih bomo v Ljubljani zgradili z denarjem, ki ga bodo prispevali vsi Ljubljancani. Ni treba pisati, kaj pomeni zdravstveni dom, saj je vsakdo od nas že bil kdaj bolan. Rabimo ga.

Se nekaj lahko pokaže samoprispevek: enotnost vseh prebivalcev Ljubljane, glavnega mesta Slovenije, mesta, ki se je v zgodovini že tolikokrat izkazalo s svojo nedeljivostjo, s svojo odločnostjo, s svojo željo po stalnem napredku. Zavestno se odločamo za prelivanje sredstev in tokrat bodo povsem zabrisane občinske meje, ki so že nekajkrat v našo Ljubljano vnašale tudi nezdrave odnose. Vsi za enega, eden za vse.

Mnogo gesel boste še slišali v teh dneh, propagandna akcija bo prav gotovo dobro zastavljena. Prav vsakemu bo prišlo na uho vse, kar pripravljajo v zvezi s samoprispevkom, vsak bo dobil odgovore na vsa vprašanja. Vendar vse te akcije ne bodo uspeli, vsa propaganda bo zaman, če se ne bomo vsi Ljubljancani, Bežigradjani in Moščani, Šiškarji in Vičani ter prebivalci Centra za trenutek ozirli v ogledalo svoje notranjosti. Če se ne bomo zamislili nad samim sabo, če se ne bomo vprašali, kaj čutimo do naše družbe, kaj smo za njen razvoj, za njeno prihodnost pripravljati tudi narediti. Ne glede na odgovor, vrtnice in šole bomo nekoč dobili, če pa bomo okrožili »nek«, naša vest ne bo čista, izdali bomo tisto, za kar se bomo na naši zemlji že tisočletja.

Zato lahko že zdaj zatrdimo, da bo referendum uspel, da nam na rezultate ni treba čakati do večera 21. novembra. Saj smo ljudje. Drevo se naslanja na drevo, človek pa na človeka, pravi pregovor.

STANE DROLJC

ZDAJ PA BO DOL POMAGAL DRUGIM

Učiteljica Anica Vuga pripoveduje, kako se otroci in starejši Dolani pripravljajo na drugi samoprispevek

Med objekti, zgrajenimi z denarjem vseh delovnih ljudi in občanov Ljubljane, je tudi novi del osnovne šole v Dolu — objekt, ki so ga vsi Dolani težko pričakovali, potrebovali, ga s ponosom odpirajo in ga zdaj tudi s pridom uporabljajo. Prostora je zdaj dovolj, da lahko učenci gojijo kopico izvenšolskih dejavnosti, delovne razmere pa so mnogo boljše. Med tistimi, ki to razliko prav gotovo najbolj občutijo, so učitelji — mi smo se pogovarjali z Anico Vugo, ki aktivno sodeluje v družbenem in političnem življenju Dola.

Kakšni so delovni pogoji na osnovni šoli Franca Ravbarja v Dolu?

»Na naši šoli so precej dobre možnosti za delo, za kar se moramo prav gotovo zahvaliti vsem Ljubljancanom, saj so bile naše nove učilnice in kabinet prvi objekt za Bežigradom, zgrajen iz denarja, zbranega s samoprispevkom. Zato imamo zelo razvite tudi razne krožke, ki združujejo učence in učenke, pa tudi učitelje se kot mentorji radi vključijo, čeprav se vozijo iz drugih krajev.«

Pa otroci vedo, da je bila šola zgrajena deloma iz samoprispevka?

»Vedo. Vsem smo namreč povedali, kako je bil zbran denar za šolo, mnogi se o tem pogovarjajo tudi doma, kjer so jim povedali, da bo le solidarnost vseh Ljubljancanov zagotovila prav take pogoje za delo tudi drugim otrokom. Zlasti zdaj, v tednu otroka, smo se veliko pogovarjali o teh stvarih in o razmerah, v katerih živijo in delajo otroci iz nekaterih drugih predelov Ljubljane. Otroci veliko berejo tudi časopise in si ogledujejo slike, tako da so s položajem predvsem starejši kar dobro seznanjeni.«

Kako pa se bodo najmlajši vključili v priprave na novi referendum?

»Novembra bodo učenci od 3. razreda dalje pisali spise na to temo in risali, najboljše risbe pa bomo razstavili v trgovini v Dolu, seveda pa bomo sodelovali tudi pri samem glasovanju.«

Kaj menijo o samoprispevku starši učencev?

»Vem, da imajo naši otroci take starše, ki žele, da bi

njihovi otroci imeli kar najboljše pogoje za učenje in ki žele omogočiti take pogoje tudi drugim, zato bodo prav gotovo vsi obkrožili »da« takrat, ko bo treba. Res je, da novi samoprispevek ne bo neposredno dal Dolu novega objekta, zato pa bodo zgradili zdravstveni dom in lekarno na Črnučah, kar bo služilo tudi odraslim Dolanom, ne le otrokom. Poleg tega imamo v kraju tudi osamljene, stare ljudi, ki živijo dokaj zapuščenost, odvisni od pomoči sosedov. Ti bodo našli svoj kotiček v domu za ostarele občane v Posavju.

Pa tudi če teh objektov ne bi dobili, ne smemo nikdar pozabiti, da so našo šolo gradili občani iz vse Ljubljane, iz drugih krajevnih skupnosti, pa se niso vprašali, za katero šolo gre denar. Niso se vprašali, kje bodo zrasle nove šole, saj so jih gradili tam, kjer je bilo treba. Zato je razumljivo, da se tudi Dolani zdaj ne bodo obotavljali in bodo prispevali denar za šole, vrtnice in ostale objekte, ki bodo pač rasli tam, kjer je treba sedaj.«

Z vsem srcem „za“

O samoprispevku na seji sveta za spremljanje družbeno-ekonomskega in političnega položaja žensk

Ceprav namera druge seje sveta za spremljanje družbeno-ekonomskega in političnega položaja žensk pri predsedstvu občinske konference SZDL Ljubljana-Bežigrad ni bila, da bi razpravljali o bodočem samoprispevku v Ljubljani, pa so prav člani tega sveta najprej poudarili, da so z vsem srcem »ZA«. To nedvomno kaže, da je razprava in pozitivno izrekanje za predlagani program samoprispevka že pred samim referendumom globoko prisotna v vseh sredinah in da nas vse to še bolj odgovorno zavezuje.

Sicer pa je svet na tej svoji drugi seji najprej izvolil za svojo predsednico Darinko Kavčič, profesorico na Centru strokovnih šol, nato pa so člani sveta po krajši, vendar plodni razpravi sprejeli svoj delovni program. V njem med drugim poudarja-

jo, da je treba zaposlenim ženskam in materam pomagati z nasveti za pripravo dobre prehrane, da je treba na nek način povezati žene v vaških in primestnih krajevnih skupnostih in da je treba ženski nasploh ponuditi več možnosti sodelovanja.

Svet si je med drugim dal nalogo, da bo pripravil pregled obratov družbene prehrane in da bi to obliko lahko uporabljale tudi družine. Svet si bo nadalje prizadeval, da bo pospešil prehrano predšolskih in šolskih otrok v vzgojno-varstvenih ustanovah in šolah.

Ceprav bomo z novim samoprispevkom zgradili nove vrtnice, bomo morali zjeti v varstvo še več otrok. Zato so člani omenjenega sveta predstava občinske konference SZDL v svojem delovnem programu poudarili nujnost

dodatnih oblik varstva otrok, pri čemer zlasti mislijo na družinsko varstvo otrok. Delovni program sveta predvideva tudi večje angažiranje za organizirano družbeno pomoč onemoglim občanom in vključevanje podeželskih žena v razne tečaje, kot so krojni, kuharski, vrtnarski, nega otrok, kaj mora ženska vedeti o sebi itd. Člani sveta so se v svojem delovnem programu dotaknili tudi problematike praznovanja dneva žene — 8. marca, pri čemer poudarjajo, da je treba preprečiti cenene oblike praznovanja (popivanje in pretirano trošenje sredstev). Po njihovem mnenju bi ta praznik vseh žena dosti primerneje počastili z izleti v znane partizanske kraje, s kulturnimi prireditvami, v krajevnih skupnostih pa s priložnostnimi srečanji starejših žensk in aktivistk iz NOB.